

Tiedote Kuopio Maratonista 21.12.2018

Julkaisuvapaa 21.12.2018 klo 13.30

KUOPIO MARATON PALAA RAUHALAHTEEN!

Vuodesta 1998 järjestetty Kuopio Maraton siirtyy takaisin Rauhalahden neljän Kuopio-hallin vuoden jälkeen.

Pohjois-Savon Liikunta, Kuopion Reipas ja Kylpylähotelli Rauhalahden ovat tehneet sopimuksen, jonka johdosta Kuopio Maraton järjestetään ainakin seuraavan kolmen vuoden aikana Rauhalahdessa.

Sopimuksen myötä tapahtuman markkinointinimi vaihtuu Rauhalahden Kuopio Maratoniksi ja tapahtuman ympärille järjestetään erityinen hyvinvointiviikonloppu 6.-8.9.2019.

Alun perin Rauhalahden Savusauna Maratonin nimellä aloitettu ja Itä-Suomen suurimmaksi juoksupahtumaksi kasvanut Kuopio Maraton järjestettiin vuosina 2015–2018 Kuopio-hallissa, mutta palaa nyt siis juurilleen Rauhalahden. Osallistujamäärä on viime vuosina ollut n. 1.500-1.700.

Pohjois-Savon Liikunnan aluejohtaja Risto Kovanen kertoo, että siirron suurimpana syynä on mahdollisuus tarjota osallistujille enemmän oheispalveluita ja Kylpylähotelli Rauhalahden halu kasvattaa Kuopio Maratonin suosiota sekä olla mukana järjestämässä sen yhteyteen myös muuta toimintaa.

Rauhalahden hotellinjohtaja Maarit Paunonen sanoo, että he voivat tarjota osallistujille elämyksiä mm. savusaunassa, kylpylässä ja maratontansseissa. He ovat halukkaita olemaan mukana järjestämässä myös erityistä hyvinvointiviikonloppua, jonka keskiössä on Rauhalahden Kuopio Maraton.

Yhdessä Pohjois-Savon Liikunnan kanssa tapahtumaa järjestävän Kuopion Reippaan toiminnanjohtaja Maarit Viljakainen toteaa seuran olevan mielissään yhteistyön uudistamisesta Kylpylähotelli Rauhalahden kanssa. Uskomme Reippaassa tapahtuman suosioon ja lähdemme innolla päivittämään ja kehittämään sitä yhteistyössä muiden järjestäjien kanssa. On hienoa, että Rauhalahden Kuopio Maraton palaa juurilleen vuonna 2019.

Historiatietoja Kuopio Maratonin synnystä:

RAUHALAHTI SAVUSAUNA MARATON - RAUHALAHTI RUNS – RAUHALAHTI RUNS&WALK – RAUHALAHTI TAPAHTUMA – KUOPIO MARATON 1998-2013

JÄRJESTETÄÄMPÄ MARATON - Kuopion Sisu-Veikkojen Ari Järveläisen esitys seuran johtokunnan kokouksessa syksyllä 1997.

Hyvä idea, toteutetaan se, oli Jouni Norosen kommentti.

Sisu-Veikkojen johtokunnan kokouksessa 05.03.1998 päätettiin järjestää ensimmäinen Rauhalahden Savusaunamaraton Rauhalahdessa 19.09.1998 ja samalla tapahtuma kirjattiin seuran vuoden 1998 tapahtumakalenteriin.

Ensimmäiseen järjestelytoimikuntaan nimettiin Ari Järveläinen, Jouni Noronen, Heikki Makkonen, Rauni Korhonen ja Erkki Lampola.

5.8.1998 johtokunnan kokouksessa lisättiin Savusauna Maratonin lajeiksi 1/2-maraton ja rullaluistelumaraton.

Vuodelle 2001 tapahtuman yhteyteen myönnettiin maratonin viralliset SM-kilpailut. Tapahtumaan saatiin ensimmäisen kerran yhteistyökumppaniksi Pohjois-Savon Liikunta. Minna Pitkänen oli PSL:n puolelta tapahtumaa junailemassa ja ehdotti myös kävelijöiden mukaan ottamista tapahtumaan, näin syntyi Rauhalahden Runs&Walks.

Tämän jälkeen seurassa ruvettiin pohtimaan vaihtoehtoja tapahtuman kehittämiseksi pitkällä aikavälillä ja päätettiin ryhtyä neuvottelemaan PSL:n kanssa yhteistyön sopimisesta vuosittain.

Sisu- Veikkojen johtokunnan kokouksessa 14.11.2001 hyväksyttiin seuran puheenjohtajan käymien neuvottelujen pohjalta vuoden 2002 maratonin yhteistyökumppaniksi Pohjois-Savon Liikunta.

Vuoden 2002 jälkeen Kuopion Maratonin yhteistyösopimus on solmittu PSL:n kanssa vuosittain.

Vuonna 1998 osanottajia oli runsas sata ja vuonna 2002 noin 500, joten osallistujien määrä oli neljässä vuodessa kasvanut noin viisinkertaiseksi verrattuna ensimmäiseen kilpailuvuoteen.

Järveläisen Arin muistelmia tapahtuman syntymisestä:

”Forssan suvi-ilta tapahtumassa oli n. 4000 osallistujaa. Pitäisi se ainakin 3000 saada Kuopioon. Tällaiset olivat visiot. Ei ollut kokemusta juoksun järjestämisestä, niin piti lähteä pienesti liikkeelle. Reitti, totta kai lähti Rauhalahdesta, mutta se ei ollut itsestään selvä, että reitti viettäisiin kaupungin ydinkeskustan läpi. ”Mittee työ tuutta keskelle kaapunkia juoksemaan, mänkee urheilukentälle”, oli mieleenpainuvien kommenttien kun kaupungin päättäjille ideaa esittelin. Perusteita löytyi tietysti vaikkapa Tukholmasta tai New Yorkista. Jos se siellä onnistuu, niin miksi ei Kuopiossa. Mielestäni reitin vieminen keskelle kaupunkia oli merkittävin strateginen valinta tuolloin. Tämä takasi maratonin näkyvyyden kaupunkilaisille ja veikkaanpa, että nyt kun tapahtumasta on muodostunut perinne, reitin siirtämistä pois keskustasta vastustettaisiin.

Monet suurkaupungit ylpeilevät legendaarisella maratonin sinisellä viivalla. Minäkin yritin saada lupaa kaupungilta viivan piirtämiseen. Hakemus tuli bumerangina takaisin, aiheuttaisi onnettomuuksia. Lupa saatiin kalkkiviivan piirtämiseen, kunhan välittömästi tapahtuman jälkeen viiva pyyhittäisiin pois. Niinpä useampana vuonna kaupunkilaiset saivat syyskuussa ihmetellä kun juoksin maratonia edeltävänä iltana 1/2 maratonin kalkkikärryä työntäen pitkin kaupunkia. Paavo Kosunen oli kalkkiauton kuskina. Sitä ihmettä ei kukaan nähnyt, että olisin ollut viivaa pyyhkimässä. Ristin vain käteni ja toivoin rankkasadetta tapahtuman jälkeen.

Vuonna 2000 rankkasade pyyhki viivan pois juuri kun se oli saatu piirrettyä. Tämän seurauksena yksi juoksija eksyi maratonilla Särkiniemessä, ja kävi haukkumassa minut.

Vuoden muistan siitä, kun aloitti valittamisen sillä, että ”pitäisi reitti olla saatana paremmin merkitty kun on SM- maratonin esikisakin”. Sama juoksija kävi vuosittain aina maratonkoulun alkuinfossa ja valitti korkeista maksuista. Ei liittynyt ikinä ryhmään, mutta kävi vakoilemassa mm. tekniikkaharjoituksia Kuopio- hallissa.”

” Vuonna 1998 juostiin ensimmäinen Savusauna- maraton

Osallistujia oli n.150. Seuraavina vuosina tapahtuma kasvoi maltillisesti, mutta kasvoi kumminkin. Maltillisen kasvun vuosina luotiin pohja massatapahtumalle. Vuonna 2000 nimeksi muuttui Rauhalahdi Runs ja tuona vuonna kaikkiaan osallistujia oli jo n. 400. Tapahtumaa järjesti vuoteen 2000 saakka Sisu-Veikot. Olin ollut järjestämässä suuria yleisurheilukilpailuja SM- hallikilpailusta aina yleisurheilumaaotteluun. Näihin verrattuna juoksukilpailun järjestäminen tuntui vasemman käden hommalta. Käytännössä kuitenkin loppukesä meni erilaisten asioiden selvittämisessä ja suurimpana työllistäjänä oli porukan saaminen hommiin. En ehkä osannut delegoida tarpeeksi, mutta ihmettelen edelleenkin niitä maratonin järjestäjiä jotka vielä itse juoksevat kisassa. Minulla tapahtuman jälkeen oli takki aina tyhjä. Maratonin järjestämisestä palautuminen kesti pitempään kuin maratonin juoksemisesta.”

”Rauhalahdi Runs&Walks / SM maraton

Vuonna 2001 saatiin järjestettäväksi SM- maraton jossa toimin kilpailun johtajana. Tapahtuman päävastuu oli siirtynyt Pohjois-Savon Liikunnalle ja Minna Pitkäsen idea oli ottaa kävelijät mukaan tapahtumaan. Tämä oli loistoidea. Näin tehtiin osallistumiskynnys matalammaksi ja kävelijöitä olikin yli 1000. Kävelijöiden suuri määrä yllätti meidät ja tämä aiheutti päänvaivaa SM-maratonin järjestämiseen. Ilman ”purinaa” emme selvinneet siitä, että SM- maratonin juoksijat joutuivat väistelemään kävelijöitä. Kokonaisuutena kuitenkin onnistuttiin loistavasti ja Road Runnerssit olivat hyvin talkoissa mukana. Ennen kaikkea vuosi 2001 oli päänavaus alkuperäisen vision toteutumiselle. Myöhempinä vuosina kävelijät ovat siirtyneet juoksupuolelle. Jokunen nykyinen Runnerikin on aloittanut juoksu-harrastuksensa kävelemällä ensin ½ maratonin.”

”Kuopio Maraton

Vuonna 2002 tapahtuman nimi muuttui Kuopio Maratoniksi ja vielä toimin ratamestarina ja vastasin liikennejärjestelyistä. Tapahtuma oli kehittynyt hienoksi massatapahtumaksi ja ajattelin, että on parempi etten jää jarruksi. Muutenkin 5 kesää riitti uhraukseksi tähän tapahtumaan. Vaikka pomminvarmasti omat juoksut kärsivät, oli hyvin antoisaa olla lähtöviivan toisella puolella. Pääsääntöisesti kokemukset olivat myönteisiä, mutta aina turhalta tuntuvaa valitustakin tuli. Näissä hommissa ei saisi milloinkaan provosoitua. Ainakin kerran tähän kuitenkin sorruin. Yläsavolaisen juoksijan puoliso tuli valittamaan. Heillä oli

kaikki mennyt pieleen jo Iisalmesta lähtien kun siellä ei ollut opasteita Kuopioon, juomahuolto ei pelannut, saunassa oli ruuhkaa, palkinto ei ollut mieleinen jne.

Lopuksi rouva totesi, että järjestelyt ovat niin perseestä, etteivät he koskaan enää tule tänne. Silloin minun oli ihan pakko todeta, että toivottavasti muistat pitää lupauksesi. Tulivat seuraavanakin vuonna.”